

Dimitri Udovički rođen je i odrastao u Parizu, gde je i školovan. Nakon toga, podstaknut srpsko-hrvatskim porodičnim korenima, sa poznavanjem 4 jezika, fokusiran na film, otputovao je u Rusiju, gde je studirao na Višem institutu scenarista i filmskih reditelja u Moskvi (BKCR), u klasi Vladimira Hotinjenka, Pavla Fina i Vladimira Fenšenka. Zatim je proveo dve godine u Americi, studirajući u školi glume Lee Strasberg i Actors Studio u Los Anđelesu. Po povratku u Beograd, radi u pozorištu i na radiju. Sarađuje sa različitim pozorišnim grupama. Iz tog perioda se izdvaja režija predstave „Dali protiv Pikasa“ u Bitef teatru, prema tekstu i u saradnji sa Fernandom Arabalom, osnivačem postnadalističkog Pokreta panike (Mouvement panikue), čiji su suosnivači Rolan Topor i Alehandro Hodorovski, a čiji je i Dimitri član. Tokom Kovid krize učestvovao je u realizaciji komada „Lattice zatvora“ u Centru za kulturnu dekontaminaciju u Beogradu, koji je takođe napisao Fernando Arabal. Među njegovim drugim pozorišnim režijama trebalo bi izdvojiti i „Pravi Zapad“ Sema Šeparda, rađen u koprodukciji Srpskim narodnog pozorišta iz Novog Sada i Akademije umetnosti u Osijeku iz Hrvatske, u kojoj je radio i kao umetnički saradnik. Dimitri je na radiju režirao radio drame: „Vojadžer 2019“, „Stopere“, „Pas koji laje“, „Ljuba Popović – majstor, podvižnik, slikar“, „Povratak“, „Besmrtnik – Vladimir Veličković“ u saradnji sa Radio Beogradom. Za „Dan Umetnosti 2025“, njegovo delo „Satelit“ je predstavljalo Radio Beograd.

U okviru filma, Dimitri je osvojio međunarodne nagrade za svoj dokumentarni film „Aral: Smrt mora“. Ostali filmovi koje je režirao, napisao i snimio uključuju „Je t’aime“, „Reminiscencia“ i „Home“. Asistirao je rediteljki Rie Rasmussen na filmu „Human Zoo“ u Srbiji 2007. godine. U Moskvi, 2003. godine, asistirao je režiseru Andreju Končalovskom na filmu „Mad House“. Asistirao i bio DP Aliju Khamraevu za dokumentarne filmove „Salim“ & „Slikar“. Pomoćnik reditelja je bio na filmu „Zid sećanja“ Vlade Petrića, 2007. godine. Kao pomoćnik reditelja, Dimitri je radio i na dokumentarnom filmu sa Žerarom Depardjeom na filmu „Moj uzbekistanski san“, koji je sniman u toj bivšoj sovjetskoj republici. Upravo je završio dokumentarni film pod nazivom „Otkucaj srca“, koji je prikazan na nekoliko festivala i nagrađen. Dva igrana filma koja su u trenutnoj fazi razvoja su „Olgin sin“ i „Pas koji laje“. Trenutno Dimitri živi između Pariza i u Beograda, i u kontaktu je sa američkim partnerima radi kastinga i rasporeda uloga za igrani film „Olgin sin“, čiji je koscenarista i koji će režirati.